

ВИШИОТ УПРАВЕН СУД, во совет составен од судиите: м-р Виолета Илиевска - претседател на советот, м-р Емрије Зубери Амита и Светлана Костова - членови на советот, со записничар Ивица Наумовски – судски соработник, одлучувајќи по жалбата на тужителот Александра Илиева Милчова од Скопје, против Решението на Управниот суд УПРК.бр.33/2025 и УПРК.бр.34/2025 од 29.09.2025 година и жалбата против Решението за враќање во поранешна состојба на Управниот суд УПРК.бр.33/2025 и УПРК.бр.34/2025 од 09.02.2026 година, по основ конкуренција, на седницата на советот одржана на ден 19.08.2026 година, донесе:

РЕШЕНИЕ

I

Жалбата на тужителот Александра Илиева Милчова од Скопје, СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА.

Решението на Управниот суд УПРК.бр.33/2025 и УПРК.бр.34/2025 од 29.09.2025 година, СЕ ПОТВРДУВА.

II

Жалбата на тужителот Александра Илиева Милчова од Скопје, СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА.

Решението за враќање во поранешна состојба на Управниот суд УПРК.бр.33/2025 и УПРК.бр.34/2025 од 09.02.2026 година СЕ ПОТВРДУВА.

РЕШЕНИЕ

Барањето на тужителот Александра Илиева Милчова од Скопје за надомест на трошоци во постапката во износ од 44.392,00 денари, СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНО.

Образложение

Управниот суд со Решение УПРК.бр.33/2025 и УПРК.бр.34/2025 од 29.09.2025 година, тужбата на тужителот Александра Илиева Милчова од Скопје поднесена против Комисијата за заштита на конкуренција, за молчење на администрација, ја запрел.

Барањето на тужителот за определување на времена мерка со која судот ќе забранува промена на оспорените одредби од стандардните претплатнички договори со кои електронските оператори А1 и Телеком и други можат да ги менуваат условите на договорот со еднострано известување до правосилноста на одлуката по предметот УПРК.бр. 15/24, го одбил како неосновано.

Барањето на тужителот да се задолжи тужениот орган да ги надомести трошоците на тужителот во овој управен спор, го одбил како неосновано.

Управниот суд истовремено се огласил за стварно ненадлежен да постапува по однос на барањата на тужителот наведени во тужбата на Апександра Илиева Милчова од Скопје, Судот да ги поништува оспорените одредби од претплатничките договори со кои електронските оператори можат да ги менуваат условите на договорот со еднострано известување, да се задолжи тужениот орган да ги спроведе своите надлежности како во член 7 став 1, став 2 точка 5 од Законот за заштита од конкуренција, да прибави податоци на колку граѓани без нивна согласност им се променети договорите и на додадени услуги што не им требаат и за оштетното побарување тужителот да се упати на граѓански спор. Списите по предметот да се достават на постапување и одлучување на Граѓански суд Скопје, како на стварно надлежен суд, по правосилноста на ова решение.

Против вака донесеното решение на Управниот суд жалба изјави тужителот поради суштествени повреда на одредбите на постапката, погрешна и нецелосна утврдена фактичка состојба и погрешна примена на материјалното право, со предлог Вишиот управен суд жалбата да ја уважи, да се укине решението во став 1, став 2 и став 3. Исто така предлага да се укине оспореното решение во делот на огласување на судот за стварно ненадлежен.

Истовремено со поднесување на жалбата тужителот изјави и барање за враќање во поранешна состојба.

Управниот суд дополнително одлучувајќи по барањето за враќање во поранешна состојба со Решение УПРК.бр.33/2025 и УПРК.бр.34/2025 од 09.02.2026 година барањето за враќање во поранешна состојба на постапката завршена со решение на Управниот суд УПРК.бр.33/2025 и УПРК.бр.34/2025 од 29.09.2026 година го отфрлил како недозволено. Според судот враќањето во поранешна состојба е институт кој се применува исклучиво во случај кога странката поради оправдани причини пропуштила рок или рочиште за превземање на одредено процесно дејствие поради што го изгубила правото на негово превземање, а во овој случај не се работи за пропуштање на рок или рочиште туку за несогласување со начин на одлучување на судот и примена на материјалното и процесното право.

Тужителот и против вака донесеното решение изјави жалба со предлог Вишиот управен суд решението на првостепениот суд да го укине, да донесе решение со кое се дозволува враќање во поранешна состојба, се закажува расправа на која тужителот ќе ја прецизира тужбата согласно новонастанатите состојби имајќи предвид дека до денешен ден немал одлука од тужениот по барањето за поведување прекршочна постапка.

Вишиот управен суд, по проучувањето на списите на предметот, ценејќи ги наводите во жалбата, испитувајќи го побиваното решение во смисла на член 79 став 1 од Законот за парнична постапка, најде:

Жалбата на тужителот против Решението на Управниот суд УПРК.бр.33/2025 и УПРК.бр.34/2025 од 29.09.2025 година е неоснована.

Жалбата на тужителот против Решението на Управниот суд УПРК.бр.33/2025 и УПРК.бр.34/2025 од 09.02.2026 година е неоснована.

Вишиот управен суд најде дека правилно Управниот суд утврдил дека дека тужителот Александра Илиева Милчова од Скопје со тужба повела управен спор против Комисијата за заштита на конкуренција, поради молчење на администрација, со предлог Судот тужбата да ја уважи и да одлучи дека тужениот нема доставено одговор до барателот по поднесеното барање во законски рок кога бил обврзан да одлучи, поради што барањето за поведување прекршочна постапка од 07.02.2023 година се уважува и се утврдува дека пријавените електронските оператори А1 и Телеком постапиле спротивно на член 59 став 1 точка 1 вв член 7 став 1 точка 5 од Законот за заштита на конкуренцијата, односно истите го условуваат склучувањето на договорите со прифаќање други дополнителни обврски, што по своја природа или согласно со трговските обичаи не се во врска со предметот на договорот. Исто така, со тужбата тужителот побарал да се огласат за ништовни одредбите од претплатничкиот Договор на пријавените кои го условуваат склучувањето на договорот со неопределени дополнителни обврски и нивно еднострано менување врз основ на писмено известување, доставено до претплатникот, а пријавените да се задолжат да исплатат на име казна во буџетот на Република Северна Македонија 10% од вкупниот приход за изминатата 2022 година.

Својата тужба ја засновал на членот 93 и 94 од Законот за општата управна постапка во врска со член 31 од Законот за заштита на конкуренцијата, односно дека тужениот требало да достави заклучок за тоа дали е поведена постапка или не, но таков заклучок не му бил доставен, туку на тужителот усмено и по телефон, на ден 02.03.2023 година, му било кажано дека по предметот се постапува. Од тие причини тужителот повел управен спор во законски предвидениот рок, а со тоа и барање за прекршочна постапка против Друштво за телекомуникациски услуги А1 МАКЕДОНИЈА ДООЕЛ Скопје и Македонски Телеком АД за електронски телекомуникации - Скопје.

Според тужителот второпријавениот на ден 11.08.2021 година до тужителот испратил известување со кое го известил дека го променил тарифниот пакет со тоа што додал поскап тарифен пакет со фиксен телефонски број за кој тужителот нема склучено договор ниту му требал, а во истото известување било наведено дека доколку тужителот не се признае во рок од 30 дена, ќе се смета дека е прифатена промената. Со оглед дека тужителот бил на одмор, операторот ја извршил промената и почнал да фактурира за телефонски фиксен број кој го доделил и поскапиот пакет. И покрај уважени приговори второпријавениот и понатаму фактурирал поголем износ поради што и биле доставувани повеќе приговори. Тужителот смета дека со вакво незаконито и монополско однесување на операторот на тужителот му е нанесена штета во вид на загубена заработка затоа што повеќе од 6 месеци приговарал на неосновано издавани фактури. Тужителот се префрлил на А1 Македонија каде што по потпишување на стандарден претплатнички договор се соочил со одредбата од 10.2 на стандардниот претплатнички договор каде стоело дека операторот можел да ги менува условите утврдени со договорот со едно претходно известување до претплатникот и доколку претплатникот не одговори во рок од 30 дена на тоа известување се сметало дека истиот се сложил со променети услови, а имал и избор да го раскине договорот без пенали. Воедно, тужителот смета дека со договорната одредба вметната во

стандардниот претплатнички договор направено е монополистичко поставување наспрема претплатниците затоа што истите се ставени во подредена позиција да може без нивна согласност да им се наметнуваат обврски и тоа без потпишување на претплатнички договор.

Тужениот орган во одговор на тужба укажал дека пристапил и кон анализа на договорите за засновање претплатнички однос за пристап и користење на јавна комуникациска мрежа и јавно достапни електронски комуникациски услуги, кои операторите Друштво за комуникациски услуги А1 Македонија ДООЕЛ Скопје и Македонски Телеком АД за електронски комуникации - Скопје ги склучуваат со своите претплатници. Органот утврдил дека секој оператор пред да пушти во правен промет стандарден договор за засновање претплатнички однос за пристап на јавна комуникациска мрежа и јавно достапни електронски комуникациски услуги законски бил обврзан за истиот да добие решение со кое се одобрува стандарден договор, а кое решение го носи Агенцијата за електронски комуникации, согласно Законот за електронски комуникации и согласно Правилникот за вид и содржина на податоците и информациите што треба да го објавуваат операторите, за променливите цени и тарифи за сите надоместоци во случај на раскинување на претплатнички договор и информации за општите услови во однос на пристапот и користењето на јавните комуникациски услуги што ги обезбедуваат, како и видот и содржината на податоците што ќе ги објавува Агенцијата за електронски комуникации. Имено, според тужениот, Агенцијата за електронски комуникации согласно својата стварна надлежност има единствено право за одобрување на претплатничките договори, кои операторите ги склучуваат со своите корисници, па бидејќи пазарот на електронски комуникации е регулиран пазар, Комисијата за одлучување по прекршок при Комисијата за заштита од конкуренција утврдила дека не постојат законски услови за поведување прекршочна постапка, согласно член 37 став (2) точка 1) од ЗЗК, каде се определува дека дејствието опишано во барањето не е прекршок.

Управниот суд на ден 19.12.2023 година по одржана јавна расправа донел Пресуда УПРК.бр.8/2023 со која тужбата на тужителот Александра Илиева Милчова од Скопје изјавена против Комисијата за заштита на конкуренција, поради молчење на администрација ја одбил како неоснована. Незадоволен тужителот изјавил жалба до Вишиот управен суд кој постапувајќи по истата донел Решение УПРЖ.бр. 131/2024 од 12.07.2024 година, со кое жалбата на се уважува, Пресудата на Управниот суд УПРК.бр.8/2023 од 19.12.2023 година се укинува и предметот се враќа на првостепениот суд на повторно разгледување и одлучување.

Во повторената постапка тужителот на ден 13.11.2024 година со поднесок до Управниот суд истакна и барање Судот со решение да определи временна мерка со која се забранува примена на оспорените одредби од стандардните претплатнички договори со кои електронските оператори А1 и Телеком да можат да ги менуваат условите на договорот со еднострано известување, забраната да трае, до правосилност на одлуката УПРК 15/24, како и да се донесе пресуда со која тужбеното барање за молчење администрација се уважува, се поништуваат оспорените одредби од претплатничките договори со кои електронските оператори можат да ги менуваат условите на договорот со еднострано известување, се задолжув тужениот да ги спроведе своите надлежности како во член 7 став 1 и став 2 точка 5 од ЗЗК, да прибави

податоци на колку граѓани без нивна согласност им се променети договорите и надодадени услуги што не им требаат, во рок 15 дена од правосилност на пресудата, а за оштетното побарување тужителот да се упати на граѓански спор.

Во меѓувреме, на ден 06.06.2024 година, Комисијата за заштита на конкуренцијата - Комисија за одлучување по прекршок донела Заклучок ПП бр.09-1/6 со кој Барањето за поведување на прекршочната постапката ПП бр.09-15/1 од 07.02.2023 година, поднесено од тужителот, против Друштво за комуникациски услуги А1 МАКЕДОНИЈА ДООЕЛ Скопје и Македонски Телеком Акционерско Друштво за електронски комуникации-Скопје, заради сторен евентуален прекршок по член 59 став 1 точка 1 и член 7 став 1 од Законот за заштита на конкуренцијата е отфрлено, поради тоа што како оператори можат да ги менуваат условите во претплатничкиот договор по претходно известување на претплатникот и давање право на претплатникот за раскинување на договорот во рок од 30 дена доколку не се согласува со предложените измени, без обврска за наплата на договорните пенали, согласно член 37 став 2 точка 1 од Законот за заштита на конкуренцијата, бидејќи ваквото дејствие опишано во Барањето не било прекршок.

Александра Илиева Милчова од Скопје незадоволна од од вака донесениот Заклучок ПП бр.09-1/6 од 06.06.2024 година со тужба повела управен спор, во кој Управниот суд постапувајќи по тужбата донел Пресуда УПРК.бр.9/24 од 09.10.2024 година со која тужбата на тужителот се одбива како неоснована. Незадоволен тужителот од ваквата одлука на ден 19.11.2024 година изјавил жалба до Вишиот управен суд.

Управниот суд имајќи го во предвид горе наведеното со Пресуда УПРК.бр. 15/2024 и Упрк.бр. 18/2024 од 26.12.2024 година тужбата на тужителот Александра Илиева Милчова од Скопје, поднесена против Комисија за заштита на конкуренција, за молчење на администрација, ја одби како неоснована, а барањата на тужителот, Судот да ги поништува оспорените одредби од претплатничките договори со кои електронските оператори, можат да ги менуваат условите на договорот со еднострано известување, да се задолжи тужениот орган да ги спроведе своите надлежности како во член 7 став 1, став 2 точка 5 од Законот за заштита од конкуренција, согласно напатствијата на Вишиот управен суд и да прибави податоци на колку граѓани без нивна согласност им се променети договорите и надодадени услуги што не им требаат во рок од 15 дена од правосилноста на пресудата и за оштетеното побарување тужителот да се упати на граѓански спор, ги отфрли. Барањето на тужителот за определување на времена мерка со која судот ќе забранува промена на оспорените одредби од стандардните претплатнички договори со кои електронските оператори А1 и Телеком и други можат да ги менуваат условите на договорот со еднострано известување до правосилноста на одлуката по предметот УПРК.бр. 15/24, и барањето да се задолжи тужениот орган да ги надомести трошоците на тужителот во овој управен спор, ги одби како неосновани.

Незадоволен и од ова пресуда, тужителот изјави жалба до Вишиот управен суд, кој постапувајќи по жалбата донесе Решение УПРЖ.бр.119/2025 од 14.07.2025 година со кое жалбата ја уважи, ја укина Пресудата на Управниот суд УПРК.бр. 15/2024 и УПРК.бр. 18/2024 од 26.12.2024 година и предметот го врати на првостепениот суд на повторно разгледување и одлучување. Имено, Вишиот

управен суд со наведената одлука, утврдил дека најнапред треба да се утврди дали тужениот орган донел акт - Заклучок ПП бр.09-1/6 од 06.06.2024 година, во текот на водењето на управниот спор, истиот не го повикал тужениот да се произнесе дали е задоволен од овој акт, а имајќи во предвид дека веќе тужителот со тужба повел управен спор против Заклучокот ПП бр.09-1/6 од 06.06.2024 година, а во кој, како што утврдил судот, Управниот суд донел Пресуда УПРК бр.9/34 од 09.10.2024 година, со која тужбата на тужителот се одбива како неоснована. Вишиот управен суд суд нашол дека Управниот суд сторил суштествена повреда на постапката, по конкретната тужба за молчење на администрацијата, место постапката по молчење д ја запре како што предвидува членот 42 од Законот за управни спорови, тој се произнел повторно по тужбата, а како да нема органот веќе донесен управен акт, иако истиот тоа го утврдил во постапката.

Од друга страна, Вишиот управен суд, нашол дека Управниот суд при одлучувањето имал во предвид како е прецизирана тужбата и барањата со поднесокот кој го доставил тужителот до судот на 06.12.2024, па по однос на барањата наведени погоре во оваа одлука ги отфрлил, што според Вишиот управен суд е погрешно, за ваквите барања не бил надлежен да одлучува, а притоа имајќи во предвид дека станува збор за договорни односи помеѓу тужителот и правното лице со кои договори се регулираат меѓусебните права.

Предвид наведеното Вишиот управен суд, дал напаствија во повторната постапка, Управниот суд да ги има во предвид укажувањата дадени во нивната одлука со правилна примена на процесните закони да донесе законита и правилна одлука.

Управниот суд постапувајќи по тужбата донел Решение УПРК.бр.33/2025 и УПРК.бр.34/2025 од 29.09.2025 година, Управниот суд со Решение УПРК.бр.33/2025 и УПРК.бр.34/2025 од 29.09.2025 година, тужбата на тужителот Александра Илиева Милчова од Скопје поднесена против Комисијата за заштита на конкуренција, за молчење на администрација, ја заплел.

Барањето на тужителот за определување на времена мерка со која судот ќе забранува промена на оспорените одредби од стандардните претплатнички договори со кои електронските оператори А1 и Телеком и други можат да ги менуваат условите на договорот со еднострано известување до правосилноста на одлуката по предметот УПРК.бр. 15/24, го одбил како неосновано.

Барањето на тужителот да се задолжи тужениот орган да ги надомести трошоците на тужителот во овој управен спор, го одбил како неосновано.

Управниот суд се огласил за стварно ненадлежен да постапува по однос на барањата на тужителот наведени во тужбата на Александра Илиева Милчова од Скопје, Судот да ги поништува оспорените одредби од претплатничките договори со кои електронските оператори можат да ги менуваат условите на договорот со еднострано известување, да се задолжи тужениот орган да ги спроведе своите надлежности како во член 7 став 1, став 2 точка 5 од Законот за заштита од конкуренција, да прибави податоци на колку граѓани без нивна согласност им се променети договорите и на додадени услуги што не им требаат и за оштетното побарување тужителот да се упати на граѓански спор. Списите по предметот да се достават на постапување и

одлучување на Граѓански суд Скопје, како на стварно надлежен суд, по правосилноста на ова решение.

Дополнително со Решение УПРК.бр.33/2025 и УПРК.бр.34/2025 од 09.02.2026 година управниот суд одлучувајќи по барањето за враќање во поранешна состојба барањето го отфрлил како недозволено.

Вишиот управен суд најде дека Решението на Управниот суд УПРК.бр.33/2025 и УПРК.бр.34/2025 од 29.09.2025 година и Решението УПРК.бр.33/2025 и УПРК.бр.34/2025 од 09.02.2026 година се законити.

Согласно член 3 став 1 и 2 од Законот за управните спорови ("Службен весник на Република Северна Македонија" бр.96/19), во управен спор судот одлучува за законитоста на конечните поединечни управни акти кои директно влијаат на правниот статус на тужителот, односно со кои се решава за правата, обврските и правните интереси на тужителот. Во управен спор судот одлучува за законитоста на пропуштањето на јавните органи да одпучат во законскиот рок за правата, обврските и правните интереси на тужителот (управен спор за молчење на администрацијата).

Согласно член 6 став 1 од истиот закон, управен спор не може да се поведе во работи во кои судската заштита е обезбедена вон управен спор.

Согласно член 14 став 1 од истиот закон, за прашања во постапката кои не се уредени со овој закон, соодветно се применуваат одредбите од Законот за парничната постапка.

Согласно член 24 став 1 од истиот закон, управен спор се поведува со тужба. Согласно став 2 алинеја 4 од истиот член, поради недонесување на управен акт во управна постапка во законскиот рок од страна на јавниот орган.

Согласно член 42 од истиот закон, ако тужениот за време на судската постапка, донесе друг акт со кој се менува или се става вон сила управниот акт, против кого е поведен управен спор, како и кога во случајот од членот 3 точка 2 од овој закон, дополнително ќе донесе управен акт, тужениот е должен за донесениот акт, истовремено да ги извести судот пред кој е поведен спорот и тужителот. Судот во тој случај ќе го повика тужителот во рок од 15 дена да изјави дали со дополнително донесениот акт е задоволен или останува при тужбата и во кој обем, односно дали тужбата ја проширува и врз новиот акт. Ако тужителот изјави дека со дополнително донесениот акт е задоволен или ако не даде изјава во рокот од став (1) на овој член, судот ќе донесе решение за запирање на постапката. Ако тужителот изјави дека не е задоволен со новиот акт, судот ќе ја продолжи постапката. Ако за време на судската постапка првостепениот орган во случаите од членот 3 точка 2 на овој закон, донел управен акт, судот ќе ја запре постапката со решение.

Согласно член 16 став 1 од Законот за парничната постапка („Службен весник на Република Северна Македонија" бр.79/2005...бр.116/2010), секој суд во текот на целата постапка по службена должност внимава на својата стварна надлежност.

Согласно член 30 став 2 алинеја 1 Законот за судовите („Службен весник на Република Македонија“ бр.58/2006, 35/2008,150/2010, 83/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“198/19), (2) Основните судови со основна надлежност се надлежни да одлучуваат во прв степен по граѓански спорови, и тоа: - за спорови во имотно-правните и други граѓанско-правни односи на физички и правни лица, чија вредност е до 50.000 евра во денарска противвредност, доколку со закон не е предвидена надлежност на друг суд.

Согласно член 32 став 1 од Законот за заштита на конкуренција („Службен весник на Република Македонија“ бр.145/2010, бр.136/11, 41/14, 53/16, 83/18 и Службен весник на Република Северна Македонија“бр.208/24), прекршочна постапка пред Комисијата за одлучување по прекршок се поведува по службена должност, по барање на генералниот секретар на Комисијата за заштита на конкуренцијата или по барање на физичко или правно лице кое има легитимен интерес за утврдување на постоење на прекршок. (2) Комисијата за одлучување по прекршок ја поведува прекршочната постапка со заклучок, против кој не е дозволена жалба, ниту тужба за поведување на управен спор.(4) Комисијата за одлучување по прекршок задолжително поведува постапка ако утврди дека е можно настапување на значително нарушување на конкуренцијата. (5) Заклучокот за поведување постапка се доставува до лицето против кое е поведена постапката и до подносителот на барањето, доколку постапка е поведена по барање на физичко или правно лице кое има легитимен интерес за утврдување на постоење на прекршок. (7) Прекршочната постапка поведена пред Комисијата за одлучување по прекршок не е итна.

Согласно член 40 став 1 од истиот закон, заради вршење на овластувањата утврдени со овој закон, Комисијата за одлучување по прекршок може со заклучок да бара од претпријатијата да достават податоци во врска со нивната економско финансиска состојба, нивните деловни односи и врски, податоци за нивните статuti и одлуки, за бројот и идентитетот на лицата засегнати со таквите одлуки, како и други податоци потребни за водење на постапката.

Вишиот управен суд најде дека во конкретниот случај, од извршениот увид во списите на предметот, Комисијата за заштита на конкуренција, како тужен орган, постапувајќи по овој управен предмет, постапила согласно своите законски надлежности, предвидени во Законот за заштита на конкуренцијата и другите прописи од областа на заштита на конкуренција, односно донела управен акт по поднесените барања на сега тужителот- Заклучок ПП бр.09-1/6 од 06.06.2024 година, поради што судот наоѓа дека постапката по тужбата на тужителот поднесена за молчење на администрацијата треба да се запира, согласно член 42 од Законот за управните спорови. Ова дотолку повеќе што веќе тужителот со тужба повел управен спор против Заклучокот ПП бр.09-1/6 од 06.06.2024 година, а во кој, како што утврди судот, Управниот суд донел Пресуда УПРК бр.9/34 од 09.10.2024 година, со која тужбата на тужителот се одбива како неоснована. Од ова произлегува дека не може во овој случај да се примени институтот молчење на администрација, а како што предлга тужителот

Од друга страна истакнатото барање на тужителот Судот да ги поништи оспорените одредби од претплатничките договори со кои електронските оператори можат да ги менуваат условите на договорот со еднострано известување, да се задолжи тужениот орган да ги спроведе своите

надлежности како во член 7 став 1, став 2 точка 5 од Законот за заштита од конкуренција, да прибави податоци на колку граѓани без нивна согласност им се променети договорите и на додадени услуги што не им требаат и за оштетното побарување тужителот да се упати на граѓански спор смета дека е во надлежност на граѓанскиот суд.

Во однос на времената мерка овој суд најде дека истата е секогаш во функција на тужбата, па оттаму со право барањето на тужителот за определување временна мерка со која судот ќе забранува промена на оспорените одредби од стандардните претплатнички договори со кои електронските оператори А1 и Телеком и други можат да ги менуваат условите на договорот со еднострано известување до правосилноста на одлуката по предметот УПРК.бр. 15/24, го одбил како неосновано.

Според овој суд правилно Управниот суд во повторна постапка постапил и утврдил дека не е надлежен да постапува во однос на барањата на тужителот, Судот да ги поништува оспорените одредби од претплатничките договори со кои електронските оператори, можат да ги менуваат условите на договорот со еднострано известување, како и по барањето на тужителот да се задолжи тужениот орган да ги спроведе своите надлежности како во член 7 став 1, став 2 точка 5 од Законот за заштита од конкуренција, да прибави податоци на колку граѓани без нивна согласност им се променети договорите и на додадени услуги што не им требаат во рок од 15 дена од правосилноста на пресудата и за оштетеното побарување тужителот да се упати на граѓански спор.

Управниот суд правилно утврдил дека барањата на тужителот не се во рамките на надлежноста на Управниот суд, односно согласно член 3 од Законот за управни спорови, односно дека ваквите барања не може да се предмет на управен спор.

Управниот суд е надлежен да решава за правни спорови кои се однесуваат на акти на органите на јавната власт, а не на спорови кои се однесуваат на договорни односи помеѓу приватни правни субјекти и нивните корисници. Во оваа ситуација, одредбите на претплатничките договори, како и измените на договорите од страна на операторите, не спаѓаат под надлежноста на Управниот суд, иако барањата на тужителот се однесуваат на заштита на правата на корисниците - потрошувачите. Имено, стандардните претплатнички договори склучени од телекомуникациските оператори се одобрени од страна на Агенцијата за електронски комуникации (АЕК) кое е регулаторното тело надлежно за оваа област, а истото се однесува и во врска прогласувањето за ништовни на договорни одредби од претплатничките договори со кои операторите можат еднострано да ги менуваат условите (тарифи, услуги), со претходно известување до корисниците и да им дадат можност да го раскинат договорот без пенали.

Од горе наведеното произлегува дека се работи за имотно-правни односи па оттаму Управниот суд нема надлежност да постапува по погоренаведените барања на тужителот, односно дека по истите е надлежен редовен граѓански суд- Граѓанскиот суд Скопје.

Што се однесува пак до Решението на Управниот суд по барањето за враќање во поранешна состојба овој суд се согласува со образложението на првостепениот суд кој наведе дека враќањето во поранешна состојба е институт кој се применува исклучиво во случај кога странката поради оправдани причини пропуштила рок или рочиште за превземање на одредено процесно дејствие поради што го изгубила правото на негово превземање, а во овој случај не се работи за пропштање на рок или рочиште туку за несогласување со начин на одлучување на судот и примена на материјалното и процесното право.

Барањето на тужителот за надомест на трошоци во постапката по жалба, судот го одби како неосновано од причина што жалбата е одбиена како неоснована, односно тужителот не успеа во управниот спор, а што е во согласност со член 86 став 1 од Законот за управните спорови.

Вишиот управен суд да одлучи како во изреката на решението согласно членот 80 став 1 во врска со член 71 став 3 и членот и 86 став 1 од Законот за управните спорови.

Решено во Виш управен суд на ден 19.8.2026 година под УПРЖ.бр.7/2026.

Записничар - судски соработник
Ивица Наумоски с.р.

Претседател на совет - Судија
Виолета Илиевска с.р.

/АН

